

УДК 94(477)

Пержило У. – ст.гр. МЛ-31

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

СПАДЩИНА ЯРОСЛАВА СТЕЦЬКА

Науковий керівник : к.і.н., ст.викл. Потіха О.Б.

Perzhylo U.

Ternopil Ivan Pul'uj National Technical University

YAROSLAV STETSKO LEGACY

Supervisor: Potikha O.

Ключові слова: Ярослав Стецько, націоналізм, національна еліта
Key words: Yaroslav Stetsko, nationalism, national elite

Відомий український громадсько-політичний діяч, теоретик і практик українського націоналізму, голова Організації українських націоналістів (ОУН) (1968–1986 рр.) і військовий діяч Ярослав Стецько (1912–1986) народився у місті Тернополі у сім'ї священика. Будучи ще зовсім юним, Ярослав долучився до національно-визвольної боротьби, ставши одним з представників підпільної організації „Українська націоналістична молодь”, а згодом Української військової організації та Організації українських націоналістів. У 1932 р. він став членом Крайової ексекютиви ОУН, редактором підпільних націоналістичних видань та ідеологічним референтом.

Впродовж багатьох років навчання Ярослав здобув знання, які допомогли йому стати визначним дипломатом. Я. Стецько став шанованою людиною, за порадами до якої зверталися лідери різних країн світу. З його думкою рахувалися очільники Північно-атлантичної організації (НАТО), американські президенти, до нього звертались, коли хотіли налагодити контакти з впливовими у світі людьми.

Основними життєвими цінностями Ярослав Стецько вважав ідеалізм, духовність, людську гідність, дієвість та готовність до відданої боротьби, відкидаючи матеріалізм, егоїзм та всі засоби для комфорту та розкоші. Джерелом натхнення для відчайдушного націоналіста була боротьба багатьох поколінь українського народу за свої права, волю, рідну землю та соборну українську державу.

Як істинний мислитель українського націоналізму Ярослав Стецько робив особливий акцент на необхідності української національної революції. Та, не зважаючи на це, революція не відбулась і досі. Можливо, у зв'язку з цим, маємо таке важке становище сучасної Української держави. Конкретніше цю тему ідеолог ОУН висвітлив у статті під назвою „Без національної революції немає соціальної” (1938). Він вважав, що українська національна революція – це запорука добробуту індивідуального та суспільного життя української людини.

Для доленосної революції і, згодом, відбудови могутньої держави, необхідні кадри, пошуку і навчанню яких Ярослав Стецько приділяв велику увагу. Він вважав, двадцять добрих, політично підготовлених революціонерів-пропагандистів та організаторів є більшим досягненням, ніж сотні міжпартійних засідань, що є змарнованим часом.

Освідчені люди складають меншість, що здійснюють боротьбу за добробут більшості, вони є національною елітою. Еліта – це активні, вишколені духовно,

морально, розумово і фізично люди, які несуть відповідальність за долю нації в майбутньому і повинні знайти потрібні слова, щоб розбудити народ в потрібний час.

Український націоналізм для Стецька був не просто ідеологією. Ідея нації була його основною метою, а безпосередня діяльність в Організації українських націоналістів свідчила про відданість справі на все життя. Він був одним із найяскравіших представників покоління визначних героїв, покоління, що було виховане ОУН, покоління Степана Бандери, Романа Шухевича, Олега Ольжича, Олени Теліги та багатьох інших визначних постатей нашої історії. Вони прагнули виконати непосильні завдання і невтомно йшли до їх реалізації, тим самим викликали гнів та обурення матеріалістів і завойовували симпатію, повагу, подяку та підтримку простих людей.

УДК 94(477)

Борис Л. – ст. гр. МЛ-31

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

НЕСКОРЕНИЙ РОМАН ШУХЕВИЧ

Науковий керівник: к.і.н., ст.викл. Потіха О.Б.

Borys L.

Ternopil Ivan Pul'uj National Technical University

UNBREAKABLE ROMAN SHUKHEVYCH

Supervisor: Potikha O.

Ключові слова: Роман Шухевич, Організація українських націоналістів, визвольна боротьба

Key words: Roman Shukhevych, Organization of Ukrainian Nationalists, liberation struggle

Роман Шухевич (1907–1950) – один з найвідоміших українських політичних і державних діячів, провідник Організації українських націоналістів (ОУН), генерал-хорунжий, командир Української повстанської армії (УПА), голова Генерального секретаріату Української визвольної ради. Проводячи активну діяльність, він отримав багато псевдонімів, зокрема „Тарас Чупринка”, „Роман Лозовський”, „Тур” та ін.

Р. Шухевич народився у місті Краковець на Львівщині. Будучи сином повітового судді, він ще змалку став відданим визвольній справі. Ще юнаком, але маючи осмислену мрію про незалежність, Роман Шухевич у 1929 р. вступив до ОУН, а незабаром зайняв пост бойового реферанта Крайової екзекутиви ОУН. Полковник Євген Коновалець захоплювався його відважністю та розумом, вважаючи Шухевича не тільки справжнім революціонером, а й вмілим політиком.

На долю Р. Шухевича випали переслідування та репресії з боку польської влади. Будучи політичним в'язнем, він відбував покарання у концтаборі Береза Картузька, а згодом і у польських тюрмах.

Після амністії 1937 р., Шухевич став членом революційного проводу ОУН під керівництвом Степана Бандери. Перед німецьким командуванням ОУН ставила вимоги: український відділ політично буде підпорядкований ОУН, не даватиме клятву фюреру, а основне її завдання – відновлення української незалежності у боротьбі проти